



Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.014/2026/5.

A felperes: Felperes1

(cím2)

A felperes képviselője: Dr. Gyöngyösi Levente ügyvéd

(cím17)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője: Dr. Krasz Mária

(cím18)

A per tárgya: személyiségi jog megsértése és sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Pécsi Törvényszék, 2.M.70.143/2024/30.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 31.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felperest megillető sérelemdíj összegét 800.000 (nyolcszázezer) forintra leszállítja, az alperes perköltségfizetési kötelezettségére vonatkozó rendelkezést mellőzi, az alperest terhelő állam által előlegezett

költség összegét 56.770 (ötvenhatezer-hétszázhetven) forintra, a kereseti illeték összegét 48.000 (negyvennyolcezer) forintra leszallítja.

Az ítéltábla megállapítja, hogy az állam által előlegezett további 56.770 (ötvenhatezer-hétszázhetven) forint költség, valamint 48.000 (negyvennyolcezer) forint kereseti illeték az állam terhén marad.

Az ítéltábla ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a peres felek a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítéltábla megállapítja, hogy 64.000 (hatvannégyezer) forint fellebbezési illetéket az alperes viseli, az ezt meghaladó 64.000 (hatvannégyezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak, mely szerint felperes 2015. május 4-étől állt határozott időtartamra létesített munkaviszonyban az alperessel felvételező munkakörben, havi alapbére 303.600 forint volt. A felperes munkavégzési helye a Köztemető1 hallottszállítási, felvételezői irodájában volt.

[2] A felperes munkaköri feladata volt a temetési szolgáltatások megrendelésének felvétele, az okmányok ellenőrzése, a megrendelők tájékoztatása, a temetések ütemezése, a megrendelések számlázása és feldolgozása. A felperes a munkavégzéséhez szükséges adatokat, üzleti információkat kívül álló személy részére kizárólagosan a fellettesek kérésére, illetve beleegyezésével adhatott meg. A felperes az alperes sírhelynyilvántartó adatai alapján az elhunyt nevééről és sírhely (parcella) számáról adhatott tájékoztatást az érdeklődőknek.

[3] A Köztemető1ben 2021. április 8-án a temetés során összecsérték Név1 és Név2 elhunytakat, ezért nem a megfelelő személyt temették el. A holttestek cseréjét 2021. április 20-án az egyik hallottszállító sofőr, tanú2 észlelte. tanú2 munkaviszonyát az alperes 2022. júniusában megszüntette. tanú2 a munkavégzés alóli felmentést követően felkereste az alperesnél felvételező és sírhelynyilvántartó munkakörben dolgozókat, és arra vonatkozóan kért információt, hogy 2021. áprilisában Név1, vagy Név2 vezetéknévű személyek lettek-e eltemetve. Az első megkeresésre tanú2 nem kapott tájékoztatást munkatársaitól.

[4] tanú2 később megszerezte a holttestek cseréjében érintett néhai Név1 eltemettetője elérhetőségét és abból a célból kereste fel, hogy információkat közöljön a családdal.

[5] Az alperesnél a hallotyszállítási csoport közös számítógépe állandóan be volt kapcsolva, amelyen engedélyezett volt a Facebook és annak üzenetküldő szolgáltatása, a Messenger használata. A közösen használt számítógépen a Facebook és/vagy Messenger fiók tulajdonosán kívül illetéktelen személyek is hozzáférhettek a fiókok tartalmához és szerkeszthették is azokat.

[6] tanú2 a munkaviszonya fennállása alatt folyamatosan be volt jelentkezve a munkahelyi számítógépen a Messenger fiókjába, amely a képernyő alsó részén, az úgynevezett tálcára volt kihelyezve. tanú2 munkaviszonyának megszűnésekor nem jelentkezett ki az fiókjából, így az aktív, bejelentkezett állapotú profilján keresztül az üzenetváltásai hozzáférhetőek voltak. A munkahelyi számítógépen tanú2 Messenger üzenetküldő alkalmazásához Tanú6, Tanú9 és tanú10, alperes alkalmazottai hozzáfértek, megnyitották és elolvasták tanú2 részére érkező üzeneteket, továbbá az alperest érintő üzenetekről képernyőfotót készítettek, és azt Word dokumentumba mentették, melyet közvetlen fellettesüknek, tanú5 szállításvezető részére elküldtek. A szállításvezető ezekről az üzenetekről tájékoztatta a temető vezetőjét. A temetővezető 2022. április 28-án 16 óra 52 perckor lefotózta a számítógép monitorján látható tartalmakat, képernyőfotót készített tanú2 saját magának küldött Messenger üzeneteiről, valamint tanú2 és felperes, valamint tanú2 és tanú11 közötti üzenetváltásokról. A temetővezető 2022. szeptemberéig a magáncélra is használt telefonján tárolta a képernyőfotókat.

[7] Az alperes által készített képernyőfotó 2022. április 20-án 11 óra 20 perckor tanú2 saját magának küldött üzenetet, illetve 2022. áprilisban felperes részére küldött üzeneteket, valamint tanú11-nek írt üzeneteket tartalmazta.

[8] Az alperes tanú2 munkahelyi gépen megnyitott Messenger üzeneteinek megtekintéséről, a képernyőfotó készítéséről jegyzőkönyvet nem vett fel, nem kérte az érintett személyek hozzájárulásához ahhoz, hogy a magánlevelezésükbe betekintszen, illetve, hogy arról képernyőfotót készítsen és azt tárolja.

[9] Az alperes a képernyőképek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes tanú2 részére elhunyt személy hozzátartozójának adatait adta ki, ezért munkaügyi meghallgatást rendelt el.

[10] Az alperes 2022. május 2-ától a felperest felmentette a munkavégzés alól a folyamatban levő munkaügyi eljárás befejezéséig. A felperes előzetesen nem kapott tájékoztatást arról, hogy mi a meghallgatás tárgya, csak ott értesült arról, hogy tanú2-nak adatokat adott volna ki.

[11] Az alperes 2022. május 4-én a felperes munkaviszonyát azonnali hatállyal azzal az indokolással szüntette meg, hogy a felperes 2022. április 28-án a Köztemető1 Hallotyszállítási Irodájában található számítógépen tanú2 volt hallotyszállító munkavállalóval Messengeren magánlevelezést folytatott. A folyamatosan nyitva lévő, mindenki számára látható alkalmazás üzenetei alapján a felperes tanú2 részre néhai Név1 eltemetett személy hozzátartozójának személyes adatait annak érdekében adta ki, hogy tanú2 volt munkatársát segítse a munkáltatóval szemben. tanú2 a felperestől kapott információk ismeretében az eltemettető hozzátartozót bizonyítottan megkereste. Az alperes az azonnali hatályú felmondás

indokolásában arra hivatkozott, hogy a felperes cselekményével a munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét súlyos mértékben, jelentősen megszegte azzal, hogy az alperes birtokában levő személyes adatokat harmadik félnek kiadta, amely miatt bizalomvesztés következett be.

[12] A felperes a munkaviszony jogellenes megszüntetése iránt kereseti kérelmet terjesztett elő a Pécsi Törvényszéken. Az elsőfokú bíróság 2.M.70.088/2022/48. számú ítéletét a egyéb érdekeltl 2024. május 22-én kelt 1.Mf.30.003/2024/5. sorszámu jogerős ítéletével elbírált, a munkaviszony megszüntetés jogellenességére tekintettel elmaradt jövedelem, mint kártérítés és végkielégítés megfizetésére kötelezte az alperes.

[13] A felperesnek 2003. óta vannak pszichés megbetegedései, melyek miatt gyógyszeres kezelésben is részesült. Az alperes azzal a magatartásával, hogy a felperes engedélye és hozzájárulása nélkül betekintett a magánlevelezésébe, megsértette a magántitokhoz, magánélethez és a személyes adatok védelméhez való jogát, és ez a felperes pszichés állapotát negatívan érintette, pszichés állapotromlás miatt szakembert kellett felkeresnie. A felperest háziorvosa 2022. május 4-étől, a pszichiáter 2024. október 2-ától kezelte. A történetek negatívan hatottak felperes mindennapi életére, bezárkózott lett, baráti kapcsolatait leépítette, a szabadidő eltöltésének addigi módjával felhagyott, főleg otthon tartózkodott, csak a család és a munkahely között osztotta meg idejét, nagyfokú szegyenérzete lett és szociális szorongás jellemezte. A felperes sokat sírt, rosszul aludt, rosszulétei miatt rettegett, szorongott, szapora szívverése volt, hangulata mélyebben fekvő lett. A történetek utáni első évben lelkiállapota miatt házassága is szünetelt, gyermekei is sérültek a történetek miatt. A felperes pánikzavarban, kevert szorongásos és depresszívzavarban szenved, gyógyszeres terápiában részesül, melyek hatására tünetei enyhébbé váltak. A felperes életminősége a kialakult pszichés betegségek miatt nagymértékben hátrányosan változott, pszichés betegségei mindennapjait jelentősen befolyásolják, rontják társasági, baráti kapcsolatait.

[14] A felperes keresetet terjesztett elő az alperessel szemben, módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal, hogy felperes Facebook-Messenger alkalmazáson folytatott beszélgetéseit a felperes engedélye nélkül megtekintette és azokról képernyőfotót készített, megsértette a felperes magántitokhoz és magánélethez való jogát, valamint ezen személyiségi jogi jogsértések folytán kérte kötelezni az alperest 800.000 forint sérelemdíj és annak 2022. április 30-ától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy az alperes azzal, hogy a felperes Facebook-Messenger alkalmazáson folytatott beszélgetéseit a felperes engedélye nélkül megtekintette és azokról képernyőfotót készített, megsértette a felperes személyes adatok védelméhez való jogát, valamint ezen személyiségi jogsértés folytán kötelezni kérte az alperest 800.000 forint sérelemdíj és ezen összeg után 2022. április 30-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat és perköltség megfizetésére.

[15] Az alperes érdemi ellenkérelmében a módosított kereset elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját ésösszecszerúségét is.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a felperes Facebook-Messenger alkalmazáson folytatott beszélgetéseit a felperes engedélye

nélkül megtekintette és azokról képernyőfotót készített, megsértette a felperes magántitokhoz és magánélethez jogát. Az elsőfokú bíróság a felperes magántitokhoz és magánélethez való személyiségi joga megsértése miatt kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 800.000 forint sérelemdíjat, továbbá ezen összeg után 2022. április 30-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát. A bíróság megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a felperes Facebook Messenger alkalmazáson folytatott beszélgetéseit felperes engedélye nélkül megtekintette és azokról képernyőfotót készített, megsértette a felperes személyes adatok védelméhez való jogát. A bíróság a felperes személyes adatok védelméhez való személyiségi jogának megsértése miatt kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 800.000 forint sérelemdíjat, továbbá ezen összeg után 2022. április 30-ától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát. A bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek jogi képviselője munkadíjaként 679.450 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság rendelkezett az illeték megfizetéséről, valamint az előlegezett szakértői díj viseléséről az alperes pervesztességére tekintettel.

[17] Az elsőfokú bíróság az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdésében, a II. cikkben írtakat vette figyelembe, valamint a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényt (a továbbiakban: Mt.) 9. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a Polgári Törvénykönyvről szóló 2023. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42.-54. §-ában írtakat is. Az elsőfokú bíróság a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Mavétv.) 1. §, 2. §, 3. §, 7. §, 8. §, 11-13. § rendelkezéseit is alkalmazta, valamint a 95/46/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2015. április 27-ei EU 2016/679 rendelete általános adatvédelmi rendelet (a továbbiakban: GDPR), valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (továbbiakban: Charta) 8. cikkének első bekezdése és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikkének (1) bekezdésére volt figyelemmel. Figyelemmel volt továbbá a GDPR (4) bekezdés, (18) bekezdés, (30) bekezdés, (32) bekezdés, (39) bekezdés, (40) bekezdés, (42) bekezdés, 44. és 60 bekezdés, valamint az 1. cikk (1) bekezdés, 2. cikk (2) bekezdés, 4. cikk (1) bekezdés, 5. cikk (1) bekezdés, 6. cikk (1) bekezdés, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 4. § (1) bekezdés, 5. § (1) bekezdés rendelkezéseire is.

[18] Az elsőfokú bíróság bizonyítékként felhasználta a felek között folyamatban volt 2.M.70.088/2022. ügyszám alatti perben beszerzett igazságügyi informatikai szakvéleményt, amely alapján bizonyítást nyert, hogy a Facebook alkalmazásból ki nem lépő tanú2 felhasználó Messenger üzenetei aktív keresés nélkül nem voltak olvashatóak. tanú2 felhasználó Messenger üzeneteit közül az aktuálisan megnyitott beszélgetés nem csak azok részére volt látható és olvasható, amely terjedelmét tekintve elfért a három hasábos elrendezés középső hasábjában. Az alperes a további tartalmak részleteinek megismeréséhez aktív felhasználói interakciót, görgetést, kattintást alkalmazott, hogy a felperest, mint beszélgető partnert reprezentáló kijelzésre rákattintott és görgetéssel előhívta az adott beszélgetés tartalmát.

[19] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:46. § (1) és (2) bekezdése alapján hivatkozott arra, hogy a magántitok védelme kiterjed különösen a levéltitok oltalmára, így tanú2 és a felperes között folytatott levelezés munkáltató részéről történő jogosulatlan megszerzése és felhasználása a magántitok megsértését jelentette. A felperes tanú2-nal magán-tevékenység keretében levelezett a Messenger alkalmazáson keresztül, amely személyes tevékenységnek minősült. Az alperes a munkahelyi számítógépen engedélyezte a magán Facebook és Messenger alkalmazás használatát dolgozóinak, így a felperes és tanú2 magánlevelezésébe az

alperes nem volt jogosult betekinteni és arról képfelvételt készíteni. Az érintettek, a felperes nem adott hozzájárulást a magánlevelezésébe való betekintéshez, ezért az alperes jogosulatlan és jogszerűtlen adatkezelést végzett, az ott található személyes adatok begyűjtését jogszerűtlen célból valósította meg.

[20] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés és a Mavétv. 12. § a) bekezdés alapján megállapította, hogy az alperes a felperes Facebook-Messenger alkalmazáson folytatott beszélgetéseit felperes engedély nélkül megtekintette, azokról képernyő fotót készített és ezzel megsértette a felperes magántitokhoz, magánélethez való jogát, valamint a felperes személyes adatok védelméhez való jogát is.

[21] Az elsőfokú bíróság eljárása során igazságügyi pszichiáter szakértői véleményt szerzett be, a szakvéleményt aggálytalannak találta és a sérelemdíj vonatkozásában ítélezése alapjául fogadta el. A szakértői vélemény igazolta, hogy a perbeli események a felperes pszichés állapotában állapotrosszabbodást okoztak. Mindez a felperes mindennapjait jelentősen negatívan befolyásolta, nagy mértékben rontotta társasági, baráti kapcsolatait és pszichés betegségét.

[22] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének meghatározásakor nyomatékosan értékelte, hogy felperesnek a perbeli események miatt bekövetkező pszichés állapotrosszabbodása folytán pszichiáter szakember segítségét kellett igénybe vennie, az állapotrosszabbodására tekintettel gyógyszeres terápia vált szükségessé. A perbeli események negatívan hatottak a mindennapi életvitelére, bezárkózott lett, baráti kapcsolatait leépítette, érzelmi élete negatívan változott meg, alvás minősége rossz lett, rosszuléte volt, rettegetésben, szorongásban élt.

[23] Az elsőfokú bíróság az alperes pszichiáter szakértői vélemény kiegészítésére vonatkozó indítványát arra tekintettel utasította el, hogy a kirendelő végzésben feltett valamennyi kérdésre kellő részletességgel válaszolt a szakértő, válaszai nem voltak homályosak, vagy egymásnak ellentmondóak.

[24] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének meghatározásával kapcsolatosan kiemelte, hogy a sérelemdíjnak kettős rendeltetése van, elsődlegesen a kompenzációs szerep a személyiségi jogsérelem tekintetében, másodlagosan magánjogi büntetés a hasonló jogsértések megelőzésének céljával. Figyelemmel volt arra, hogy a károsult felperes életkörülményeit a történetek mennyiben befolyásolták, és értékelte azt is, hogy a felperes magántitokhoz és magánélethez való jogának, valamint a személyes adatok védelméhez való jogának az alperes általi megsértése folytán a követelt sérelemdíj összege arányban áll a felperest ért sérelemmel. Az elsőfokú bíróság az alperes pervesztességére tekintettel rendelkezett a perköltségviselésről.

[25] Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes valódi tárgyi keresethalmazat körében előterjesztett valamennyi keresetének elutasítását kérte. Kötelezni kérte a felperest az első- és másodfokú perköltség megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában írtak alapján.

[26] Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés a) és c) pontjában foglaltak alapján kérte felülbírálni. Továbbra is vitatta a felperes keresetét, mert álláspontja szerint nem sértette meg a felperes magántitokhoz és magánélethez való jogát, nem sértette meg felperes személyes adatok védelméhez való jogát. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta. Az alperes a felperes és alperes között jogerősen zárult munkaügyi eljárásban született jogerős ítéletben foglaltaknak eleget tett.

[27] Álláspontja szerint a Messenger üzenetváltások a felperes részéről munkaidőben, munkahelyi számítógépről történtek, a levelezés megtekintése során a személyes adatokhoz nem jutott hozzá az alperes, a Messenger üzenetek magántitoknak minősülő információt nem tartalmaztak.

[28] Az alperes álláspontja szerint annak a per elbírálása szempontjából nincs jelentősége, hogy tanú2 a felperesen kívül még kivel levelezett. A halottszállítók irodájában elhelyezett számítógépen nem volt megtiltva a Facebook és a Messenger használata, miután a munkáltatónak nem volt tudomása arról, hogy a munkavállalók a munkájukhoz szükséges internet kapcsolattal rendelkezve, azt magáncélra is használják, ezért a magáncélú használat, a magáncélú levelezés megtiltására nem került sor.

[29] Az alperes változatlanul hivatkozott arra, hogy a felperes a munkavégzéséhez szükséges adatokat, üzleti információkat kívülálló személy részére kizárólagosan a felettesei kérésére, illetve beleegyezésével adhatott meg, az elhunyt nevének és a sírhely fellelhetőségének kivételével. A felmondás folytán felmentését töltő tanú2t már kívülálló személynek kellett tekinteni.

[30] Az Mt. 11/A. § (2) bekezdése értelmében a munkavállaló a munkáltató által munkavégzéshez biztosított információtechnológia vagy számítástechnikai eszközt, rendszert eltérő megállapodás hiányában kizárólag a munkaviszony teljesítése érdekében használhatja. A felperes munkaidőben, a munkavégzéshez szükséges számítógépen folytatott levelezést, amelynek tartalmából okkal következtetett a munkáltató arra, hogy a kiadott információk révén kegyeleti jogok sérülnek.

[31] Az alperes hangsúlyozta, hogy a tanú2 által használt közös használatú számítógépre telepített alkalmazását tanú2 annak ellenére nem zárta be, hogy már nem végezhetett az alperesnél munkát. tanú2 magatartását nem lehet az alperes terhére értékelni. A halottszállítást végző munkavállalók az alperes utasítása nélkül készítettek képernyőfotót tanú2 és a felperes közötti levelezésről, kizárólag azokról, amelyekről úgy vélték, hogy az alperest érintheti. A munkavállalói jelzések és a munkavállalói intézkedések alapján történt az alperes részéről érdekmérlegelés.

[32] A munkavállalónak használatába adott számítástechnikai eszköz magáncélú használata kivételesen, alapos gyanú esetén ellenőrizhető, hiszen a felperes a külső személynek számító tanú2nak az elhunyt nevére és a temetés évére vonatkozó adatokat adott ki.

[33] Tény, hogy tanú2 kizárólag az ügyfélszolgálati irodában dolgozó, felvételező munkakörben dolgozó személytől kaphatta meg az információkat. A felperes kegyeleti szolgáltatói OKJ képesítéssel rendelkezett, tudomással bírt arról, hogy titoktartási kötelezettség terheli, és arról is, hogy a munkavégzés alól felmentett tanú2 a Köztemetőiben történt holttest csere kapcsán az elhunyt eltemetetőjének személyét és telefonszámát kívánja kideríteni. Munkáltatói jogos érdek volt az adatkezelés jogalapja, az érdekmérlegelés alapján a munkáltató az információ kiszivárgásának veszélyét ítélte meg magasabbnak, ezért döntött a képernyőképek felhasználása mellett. tanú2 nem lépett ki a Facebook alkalmazásából, ezzel ő maga nem tett meg minden elvárhatót, hogy a magántitokhoz és levéltitokhoz való jogot megvédje.

[34] A Pécsi Törvényszék által felhívott jogszabályok alperes álláspontja szerint azt írják elő, hogy az adatkezelőnek és az adatfeldolgozónak a személyes adatok védelme érdekében szükséges intézkedéseket az adott körülményekhez kell igazítani. Jelen esetben az alperesnek nem volt feladata tanú2 Facebook alkalmazása feletti szervezési intézkedés meghozatala, mert ő már a munkahelyén munkavégzés céljából meg sem jelenhetett, az alperes intézkedést sem tehetett tanú2 által okozott helyzet elkerülésére.

[35] A személyes adat védelméhez fűződő jogot tanú2 sértette meg azzal, bár tudta, hogy a közös használatú számítógépen nyitva hagyott alkalmazáson felugró ablakban láthatóak a Messenger üzenetei, az alkalmazást nem zárta be.

[36] A felperes munkaviszonyának felmondásával kapcsolatban a bizonyítatlanság jogkövetkezményét a munkaügyi peres eljárásban hozott ítéletekben levonták, az alperes a fizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett a felperes felé, ezért ugyanabból a tényből többszörös jogkövetkezmény egyébként sem vonható le. Jelen esetben nincs olyan többlet tényállási elem, amely a munkaviszony megszüntetéséhez kapcsolódó munkajogi következményeken túlmutatna.

[37] Az azonnali hatályú felmondás jogszerűségének vizsgálatát képezte a felperes és tanú2 között folytatott levelezés, ennek értékelése a munkaviszony megszüntetés körében megtörtént. A személyes adat megsértése körében arra hivatkozott, hogy a felperes személyes adatai nem sérültek. A Messenger üzenetben szereplő név, a Facebook oldalon nyilvánosságra hozott kép egyike sem olyan személyes adat, amelynek az alperes ne lett volna a birtokában. A levelezésben szereplő elhunyt nevének pontosítása egyértelműen nem tekinthető a felperes személyes adatának. Az elsőfokú ítélet nem jelölte meg, hogy a felperes mely személyes adatát kezelte az alperes jogsértő módon.

[38] Az alperes a Ptk. 2:46. § kapcsán a magántitok megsértésével kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a magántitok a személyre vonatkozó olyan információ, adat, tény, amely nem nyilvános tulajdonságra, körülményre vonatkozik, személyi, családi, vallási, vagyoni vonatkozású, amelynek titokban tartása, pontosabban fel nem fedése az illető magánszemély személyiségéhez kapcsolódik, hozzá tartozik. A felperes és tanú2 között folytatott levelezés a munkáltatót érintette. A felperes a keresetében nem fejtette ki, hogy a levelezése miért minősül magántitoknak, milyen információt, adatot tartalmazott, aminek megőrzéséhez valamilyen érdeke fűződött.

[39] Az alperes által megismert, a felperes által küldött Messenger üzenetek tartalma nem meríti ki sem a személyes adatok megsértését, sem a magántitok megsértését.

[40] Sérelmezte azt is az alperes, hogy a Pécsi Törvényszék a kereseti kérelemmel egyezően a személyes adatok megsértését és a magántitok megsértését külön-külön megállapíthatónak látta, és a sérelemdíj tekintetében külön-külön ennek jogkövetkezményét a sérelemdíj összegszerűségénél levonta. Az alperes álláspontja szerint a személyes adatok megsértése és a levéltitok megsértése szorosan összefüggenek, a levéltitok megsértése szinte mindig magában foglalja a személyes adatok megsértését, mivel a tartalom is e személyes adatot tartalmazza.

[41] A személyiségi jogok önállóan nevesített jogok, azonban abban az esetben, ha a levéltitok megsértése megállapítható, akkor szükségszerűen a személyes adatokra vonatkozó információ birtokába jut a jogsértő személy. Az adott tényállás esetében az önálló személyiségi jogok külön-külön vizsgálata és a hozzá fűzött jogkövetkezmények, a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

[42] Az alperes nem csak a jogalapot, de az összegszerűséget is vitatta, állította, hogy nem sértette meg a felperes személyiségi jogait, a sérelemdíjra vonatkozó kötelezés nem alapos. A sérelemdíj összegét eltúlzottnak is tartotta és a személyes adatok megsértésére és magántitok megsértésére alapított sérelemdíjat a kétszeres értékelés tilalmába ütközőnek minősítette.

[43] Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperesnek 2003. óta vannak pszichés megbetegedései, melyek nem a munkaviszonyával összefüggésben alakultak ki. Utalt a szakvélemény 9. oldalán felperes által részletezettekre, valamint a 10. oldal második bekezdésére is, amely igazolta, hogy a felperes nem érezte jól magát a munkahelyén, munkatársaival és munkahelyi vezetőjével konfliktusai voltak. A szakvélemény azt részletezte, hogy a felperes meglevő betegsége, a munkatársaitól elszenvedett kirekesztés és mellőzés, valamint a munkaviszonya megszüntetését követően terjesztett pletykák okozhatták a felperes állapotában az átmeneti állapotromlást. Az elsőfokú ítélet a felperes állapotromlását teljes egészében a Messenger levelezés megtekintésével hozta ok-okozati összefüggésbe. A felperes férjének tanúvallomása szerint a levelezés tartalma átlagos, semmi különöset nem tartalmazott, az köztük konfliktust nem okozott.

[44] Az elsőfokú bíróság az alperes hivatkozását, hogy a munkáltatónak nem volt tudomása arról és ráhatása sem arra, hogy a felperesről milyen hamis állítások, pletykák terjednek, nem fogadta el, holott az összegszerűségben ezt is értékelni kellett volna, a megállapított kétszeres értékelés eltúlzott.

[45] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a csatolt megbízási szerződés szerinti.

[46] A felperes az elsőfokú eljárásban írásban és tárgyaláson szóban részletesen kifejtett indokait változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást

helyesen állapította meg a Pp. 279. § (1) bekezdés alapján, abból helyesen vonta le a szükséges jogkövetkeztetéseket. Felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseinek megfelelően tartalmazta az érdemi döntéshez szükséges körben megállapított tényeket, az érdemi döntést megalapozó jogi indokolást, az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és azok értelmezését is.

[47] A felperes utalt a Pécsi Törvényszék 2.M.70.143/2024/14. számú jegyzőkönyvére, mely szerint alperes kifejezett nyilatkozatában nem adott felmentést tanú2nak a titoktartás alól, ezzel gátolta a felperes és tanú2 közötti beszélgetés teljes tartalmának rekonstrukcióját, másrészt, hogy a felperessel közvetlen viszonyban álló tanú2 a felperest ért alanyi jogi sérelem, jogsértés pszichés hatása körében nyilatkozzon. Megállapítható a bizonyítási szükséghelyzet a Pp. 265. § (2) bekezdés alapján.

[48] Az alperes érdemben nem nyilatkozott, hogy milyen adat ment ki a felperes magánéletéről, amelyeket felperes nyilvánosságra hozni nem kívánt. A Mavétv. idézet rendelkezései alapján felperesnek joga volt ahhoz, hogy többek között azt a tényt, hogy kivel folytat szabadidejében munkatársai közül beszélgetést titokban tartsa, azt munkatársai előtt ne fedje fel, és emellett joga volt ahhoz is, hogy ezen beszélgetések tartalmát szintén titokban tartsa.

[49] A Mavétv. 8. § (3) bekezdése értelmében a beszélgetés internetes felületen zajlott, kizárólag felperes hozzájárulásával lett volna felhasználható, ezzel ellentétben a beszélgetés jogellenes megismerését követően az alperes különböző beosztású munkatársai ismerték meg előző beszélgetését és annak tartalmát, a felperes értesítésének elmulasztása mellett.

[50] Az alperes magántitok megsértése körében elfoglalt álláspontja helytelen, a jogalkalmazás a magántitok körébe sorol minden olyan körülményt, amelyet a címzett védeni kíván, illetve titoktartáshoz érdeke fűződik. Jelen esetben felperesnek érdeke fűződött ahhoz, hogy titokban tartsa, mi a véleménye tanú2 és a munkáltatója közötti jogvitáról (BH202. 48 számú döntés).

[51] Az alperesi fellebbezés Mt.11/A. §-ára vonatkozó érvelés alaptalan a egyéb érdekelt1 Mf.I.30.003/2024/5. számú jogerős határozata alapján, amely rögzíti, hogy felperes semmilyen adatot nem adott ki tanú2 részére, így e körben a felperes titoktartási kötelezettsége megszegésére alapított érvelés teljességgel alaptalan.

[52] A Pécsi Törvényszék 2.M.70.088/2022. számú eljárásában cáfolatra került az az alperesi állítás, hogy alperes a felugró üzenetek tartalmát rögzítette, csak azokat észlelte, ezzel ellentétben a szakvélemény alapján bizonyítást nyert, hogy az előzményi perben rögzítésre került az alperes kifejezetten megnyitotta tanú2 Messenger alkalmazását, azon belül kifejezetten rákeresett a felperessel történő beszélgetésre, azt elolvasta, abban kutakodott, arról képernyőfelvételeket készített minden előzetes figyelmeztetés nélkül, és ezeket a beszélgetéseket több munkavállaló is megismerte.

[53] Az alperesi fellebbezésben írt munkáltatói jogos érdekre, mint alperesi adatkezelési jogalapra történő hivatkozás nem bír jelentőséggel, a perben nem az adatkezelés jogalapja

volt az elsődleges kérdés, hanem az, hogy a felperes személyes beszélgetéseit minden előzetes figyelmeztetés nélkül kezdte el kezelni, az adatkezelés tartalmáról, jogalapjáról ezt követően sem adott semmilyen tájékoztatást. Az alperes munkavállalói ezen beszélgetéseket saját mobiltelefonjukon tárolták több mint egy évig, és semmilyen figyelmeztetést nem kapott felperes. Hivatkozott a BH2003.8.367. számú döntésére is.

[54] A GDPR 13-14. cikke és az Infotv. 14. § (1) bekezdése alapján az érintett felperest szükséges lett volna tájékoztatni a személyes adatok tervezett kezelésének céljáról, az adatkezelés jogalapjáról, a személyes adatok tárolásának időtartamáról, hogy a képernyőfelvételt meddig fogja alperes tárolni, ha ez nem lehetséges az időtartam meghatározásának szempontjáról, az adatkezeléssel szemben felperes tiltakozhat. Az alperes megszegte a felperes vonatkozásában szinte valamennyi Mt., Infotv., GDPR által előírt kötelezettségét.

[55] A sérelemdíj összegszerűsége az alperes által fellebbezésben előadottakkal szemben megalapozott. Hangsúlyozta, hogy tanú² tanúként történő meghallgatását az alperes megakadályozta, és a beszerzett igazságügyi szakértői vélemény, valamint tanú³ tanúvallomása önmagában megalapozták az elsőfokon eljáró bíróság által megítélt sérelemdíj összegszerűségét. Az alperes állításával ellentétben a felperes házastársa a felperes súlyos pszichés állapotáról számolt be, melynek oka az alperesi magatartás volt. Az igazságügyi szakértő is megállapította, hogy felperesnél súlyos pszichés állapotromlás következett be, amelynek kizárólagos oka alperes magatartása volt. Az alátámasztott pszichés állapotrosszabbodásra tekintettel a sérelemdíj összegszerűsége nem eltúlzott, a joggyakorlat alapján még alacsonynak is minősülhet. Nem történt kétszeres értékelés, alperes két személyiségi jogot sértett, nem kizárólag ugyanazon magatartással, a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogsértés körében alperes több jogsértést különböző időpontokban valósított meg, a jogsértő magatartás folyamatos volt.

[56] A fellebbezés részben megalapozott.

[57] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdésének alkalmazásával a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy a Pp. 379. § és 380. §-ában írt feltételek nem álltak fenn, a fellebbezést annak korlátai között, a Pp. 370. §, 372. §, 369. § (1) és (3) bekezdés a), c), d) pontjaiban foglaltak alapján bírálta el.

[58] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli tényállást teljeskörűen feltárta, a hivatkozott anyagi jogszabályokat helyesen értelmezte és alkalmazta a kereseti kérelmek jogalapjának elbírálása körében.

[59] A másodfokú bíróságnak az alperes fellebbezése kapcsán az általa sem vitatott tényállás alapján elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes vonatkozásában a Ptk. 2:46. §-a szerinti magántitok, levéltitok megsértését megvalósították-e a felperes által sérelmezett alperesi magatartások (Messenger üzenetváltások megtekintése, képernyőfotók készítése, tárolása). Az elsőfokú eljárás során bizonyítást nyert, hogy az alperesi alkalmazott informatikusok kifejezetten munkáltatói utasításra, szándékosan valósították meg a felperesi magántitok, levéltitok megsértését, amikor a messenger üzenetek között a felperes és tanú² közötti üzenetváltásokat keresték, azokról képernyőfotót készítettek, majd tárolták felperes

engedélye, hozzájárulása nélkül. A felperes és tanú² üzenetváltásai a magánlevelezés körébe tartozóak voltak, és az alperes arra tekintettel sem volt jogosult a levelezést megtekinteni, hogy ez a levelezés a munkahelyi közös használatú számítógépen futó alkalmazásban történt. Az alperes az alkalmazás használatát engedélyezte, erre tekintettel alaptalan az Mt. 11/A. § (1) bekezdés szerinti ellenőrzési jogosultságra való hivatkozása, mert ez nem teremtett alapot a felperesi magántitok, levéltitok megsértésére (BH 2020.2.48. I. határozat).

[60] Az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdése értelmében a felperest a perbeli esetben is megilleti, hogy magánéletét a munkáltató tisztelőben tartsa, és saját maga rendelkezzen személyes adatairól.

[61] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a magánlevelezés tartalma a levelező személyes adatának minősül a GDPR 4. cikk, valamint az Infotv. 3. § 1. és 2. pontjai értelmében. Az alperes azzal, hogy a felperes engedélye, hozzájárulása hiányában elolvasta a felperes üzenetváltását, megismerte annak tartalmát, azokról képernyőfotókat készített és tárolta, megsértette a GDPR 6. cikk (1) bekezdését, az Infotv. 4. § (1) bekezdését, 5. § (1) bekezdését is (Kúria Pfv.20.429/2025/6., Pfv.20.003/2024/13. számú precedensképes határozat, BH 2023.3.65. határozat).

[62] Megalapozottan állapította meg a fentiekben hivatkozott jogszabályok alkalmazása mellett az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a felperes által perben sérelmezett magatartásával megsértette a felperes magántitokhoz- és magánélethez való jogát, valamint megsértette a személyes adatok védelméhez való jogát is.

[63] A felperes az elsőfokú eljárásban tanúnyilatkozatokkal, igazságügyi pszichiáter szakértői véleménnyel alátámasztotta, hogy a perbeli cselekményekkel okozati összefüggésben pszichés állapotában rosszabbodás következett be. A perbeli eseményeket követően pszichiáter szakorvos segítségét kellett igénybe vennie, az általa felírt gyógyszert kellett szednie, mert kevert szorongásos és depresszív zavarai voltak. A felperes mindennapi életvitele negatívan változott meg, bezárkózott lett, baráti kapcsolatait leépítette, érzelmi élete negatívan változott, az alvás minősége rossz lett, rosszullétei voltak, rettegésben, szorongásban élt.

[64] Az elsőfokú bíróság megalapozottan alkalmazta az Mt. 9. § (1) bekezdését, valamint a Mavétv. 13. § (1) bekezdését, utalva a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésére és állapította meg, hogy a felperest ért nemvagyoni hátrányok kompenzálására sérelemdíj illeti meg a felperest.

[65] A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy külön-külön határozta meg a felperest megillető sérelemdíjat a magántitokhoz és magánélethez való jog megsértése, illetve a személyes adatok védelmének megsértése miatt bekövetkezett nemvagyoni hátrányokra tekintettel. Nem vitatottan az alperes ugyanazon magatartásával (Messenger üzenetváltások megtekintése, képernyőfotók készítése, tárolása) valósította meg a felperes magántitokhoz és magánélethez való jogának, illetve a személyes adatok védelméhez való jogának megsértését, amellyel a nemvagyoni hátrányt, a pszichés állapotrosszabbodást okozta a felperesnek. Az sem vitatott, hogy a felperes a hétköznapi életében, a mindennapjaiban bekövetkezett negatív változásnál nem tudta meghatározni, hogy

az alperes jogsértései külön-külön milyen hátrányt okoztak. Az alperes által felperes hátrányára megvalósított magántitokhoz és magánélethez való jogának, illetve a személyes adatok védelméhez való jogának megsértése együttesen okozta felperes pszichés állapotrosszabbodását, azok hatása külön-külön nem határozható meg.

[66] A másodfokú bíróság az alperes által megvalósított jogsértések súlyára, a felperes pszichés állapotában bekövetkezett állapotrosszabbodásra, az életvitelét érintő részletesen ismertetett negatív változásokra is figyelemmel 800.000 forint összegű sérelemdíjat talált arányban állónak, amely alkalmas és elégséges a felperest ért hátrányok kompenzálására.

[67] A másodfokú bíróság a fentiekben részletezettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés alkalmazásával a felperest megillető sérelemdíj összegére vonatkozóan részben megváltoztatta.

[68] Az alperes fellebbezése részben vezetett eredményre, a másodfokú bíróság a felek perköltségviseléséről a Pp. 83. § (2) bekezdésére figyelemmel határozott, megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban és a fellebbezési eljárásban a felek az azonos mértékű pernyertességre figyelemmel költségeiket maguk viselik.

[69] Az alperes illetékfizetési kötelezettségét a másodfokú bíróság az elsőfokú és a fellebbezési eljárás vonatkozásában az 1990. évi XCIII. törvény 39. §, 42. § és 46. § alapján határozta meg, és a Pp. 101. § (1) bekezdésére utalva kötelezte annak megfizetésére. A felperest terhelő elsőfokú, illetve fellebbezési illeték a Pp. 102. § (6) bekezdés alapján az állam terhén marad.

[70] A Pp. 365. § (2) bekezdése értelmében az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2026. május 5.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
bíró

Az aláírásban akadályozott Dr. Ferenczy Tamás bíró helyett:

Dr. Bartus Erika sk.

a tanács elnöke